

Den gode herden. Joh 10: 1 – 10

1 "Sannerligen, jag säger er: den som inte går in i fårfällan genom grinden utan klättrar in på ett annat ställe, han är en tjuv och en rövare. 2 Men den som går in genom grinden är fårens herde. 3 För honom öppnar grindvakten, och fåren hör hans röst, och han ropar på sina får med deras namn och för ut dem. 4 När han har släppt ut sina får går han före dem, och fåren följer honom därför att de känner igen hans röst. 5 Men en främling följer de inte, utan springer ifrån honom, därför att de inte känner igen främmande röster." 6 Denna bild använde Jesus när han talade till dem, men de förstod inte vad han menade.

7 Sedan sade Jesus: "Sannerligen, jag säger er: jag är grinden in till fåren. 8 Alla som har kommit före mig är tjuvar och rövare, men fåren har inte lyssnat till dem. 9 Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete. 10 Tjuven kommer bara för att stjäla, slakta och döda. Jag har kommit för att de skall ha liv, och liv i överflöd.

Vi lever i en tid där många röster talar. Utbredning av d.s.k. sociala medier gör att inflödet av information i vår tid blir nästintill okontrollerat. Samtidigt är detta ingen unik företeelse. Detta hände även under Jesu tid, trots avsaknaden av det massmediala inflödet. Därför säger han: "Mina får lyssnar till min röst och känner dem och de följer mig". Ordets inflytande i människans liv är otroligt. Därför spelar det roll vems röst är de som leder oss som människor och som kyrkan.

Judarna på Jesu tid, och som vi möter i Johannesevangeliet, kunde inte urskilja om Jesu var Messias eller inte. Jesus hade redan gjort en mängd tecken och under. De judiska ledarna hade själva sett det, trots detta vägrade de att tro. Jesus ger inget jakande svar på deras fråga om han var Messias. Han visste att de ville ha en anledning att gripa honom. Istället leder han vidare samtalet i en annan riktning, han vänder frågan mot dem själva: "Ni tror inte därför att ni inte hör till mina får."

Fåren lyssnar till herden, de känner igen herdens röst, men det gjorde alltså inte dessa. Vad var skillnaden? Ja, **den uppenbara skillnaden är ju vilka avsikter man har när man närmar sig Jesus**. Söker man skäl för att tro eller skäl för att inte tro. De här männen hade redan bestämt sig, Jesus var en bedragare och måste röjas ur vägen, nu gällde det bara att få honom på fall. Och då hjälper inga under i världen för att övertyga en sådan människa. Det var alltså inte Jesus som hade avvisat dem utan de själva som ställt sig utanför den fårflod som har Jesus som herde.

Bilden av herden var välkänd för Israels folk. Mose och David, två stora ledarprofiler för Israels folk hade båda varit fåraherdar. Löftet om en ny herde till folket kopplas också samman med Messias och det är något som man väntade på. När Jesus säger "Jag är den gode Herden" finns en igenkänning. Han tilltalar folkets historia.

Bilden står alltså klar för oss: herden är Jesus och fåren är vi som vill tillhöra honom. Guds folk, kyrkan. Att vara kristen är alltså inte i första hand att omfatta ett lärosystem eller att stämma in i ett antal teoretiska formuleringar. Visserligen har det under kyrkans historia varit nödvändigt att precisera vad man tror på, i dogmer eller trosbekännelser. Men trosbekännelsen är ändå inte det viktigaste, utan det är min relation till Kristus. Det är den relationen som kommer att förstärka min tro. Viljan att följa Jesus kommer alltid först, och man kan ha börjat gå på den vägen innan man kan formulera sin tro teoretiskt.

Jag tror att vi behöver öva oss på att lyssna till denna gode herden, Kristus. "Mina får lyssnar till min röst." Det är trons lyssnande som det handlar om, att lyssna i tro efter den gode herdens röst.

Det finns många röster i samhället, inte minst inom religionens område. Kanske finns det fler som vill göra sig hörda än det finns människor som vill lyssna. Kristen tro handlar alltså inte i första hand om att tala, om att försöka övertyga andra eller att komma med paroller och deklamationer. **Kristen tro handlar i första hand om att lyssna.** Att justera mottagaren så att vi får in herdens röst. Det gör vi när vi lever ett liv i bön och gudstjänst, när vi lyssnar till hans ord i bibelläsning. När vi ser nöden runt omkring oss med Jesu ögon, och låter det påverka vårt sätt att leva.

Efterföljelsens gåva är evigt liv. Jesus säger i veckans evangelium: ”Jag ger dem evigt liv” syftande på fåren i hans hjord. Och det eviga livet är inte bara något som vi får i en framtid någon gång, efter vår död eller vid Jesus återkomst. Det eviga livet har jag redan här och nu om jag lever i en relation med herden, lever i hans efterföljd.

Bilden om den gode herden är också en bild för ett andligt och genuint ledarskap. I *1 Petrus 5:1-4* skriver aposteln till ledarna i församlingen om deras roll och kallelse som en del av Kristi kropp. Han uppmanar att vaka över dem som Gud har anförtrott oss, inte av tvång eller som herrar över dessa. Utan självmant och med hängivenhet. Vi alla, oavsett vilken ledarroll vi har, är kallade att ta hand om det som har getts till oss. Våra egna liv, våra relationer. Inte bara det som är inne i kyrkbyggnaden. Kallelse gäller även att gå ut och ta hand om den världen som vi lever i.

Nu i vår tid när många röster talar, dyker frågan ofta upp, om hur vi kan höra Guds röst. Jag tror att ett liv i gemenskap ger kunskap om vilken intention som ligger i de direkta orden. Ord och meningar kan missförstås, men ett liv tillsammans kan ge tolkningsnycklar. Ett liv i gemenskap med vår Gud och med varandra, kommer att göra oss lyhörda till Herdens röst och ge oss tolkningsnycklar och direktion i livet. Låt den gode herdens röst vara ditt hjärtas slag.

/Josue Leones

Ödmjukhetens konung

[Text. Brenton Brown. Sv-text Mattias Martinsson]

Gud hör min bön igen
Lär mig ödmjukhet
Så jag kan likna Dig
Ännu mer konkret.
Guds Ande låt Ditt ljus
Få leda mig
Till ödmjukhetens väg
Ännu närmre dig.

Gud du som älskar hjärtats brutenhet
Du är de svagas värn
Du tvättar trötta fötter
Du läker våra sår
I allt vill jag likna Dig Jesus
Låt ditt hjärta forma mitt
Du som är ödmjukhetens konung
Allt jag har är ditt.